

ביום השבת אחר הצהריים, נערכת על-פי
הזמנת המכבים הקדמונים להצגת לכבוד האנדרת
הפרופיסור דר' פרידנולד בבית-העם, ע"א רבי
יהודת הלוי". אל בית-העם באו הפעם הרבה
אנשים וגשים—חזיון בלתי-נפרץ בעירנו. החרצאת
היתה מלאה תוכן וענינה מאוד את הקהל השומע.
כדי היה להרבות בהרצאות כאלו, כדי להספיק
מזמן-רוחני לאנשי עירנו ולצעדיה השואפים לשמע
דבר חי בעבריה.

כמיצאי השבת ערכת אנדרת המכבים
הקדמונים" נשף לכבוד הפרופיסור דר' פרידנולד.
הזמנו גם חברי המכבי, הראו לפני הקהל הרבה
חינולי התעמלות שהיו מיצליחים מאד. ח"ה קרניאל,
ויסבלויס, דר' גרין ובאהר נאמו נאומי קבלת
הפנים וכרכת ברוך הבא. בנאיטיחם תארו גם את
מצבה של עירנו ואת התקנים הדרושים להעשות
בה כדי להרימח ממצבה השפל, והודו לו על
עזרתו המריצינית. אחרי הנאיטים רקרו ושרו שירי
ציון עד שעה מאחרת בלילה. הפרופיסור חודה
על קבלת הפנים ואמר כי מאושר הוא לראות
בצפת החלוקנית מספר' של צעירים השואפים
להשתחרר מעול החלוקה, לעמוד ברשות עצמם
ולחבריא את נפשם ורוחם בכדי לחיות לברכה
בעתיד לבא לעירנו ולארצנו. הוא הכיע את תקותו
כשישוב בפעם השנית ימצא בצפת שנויים גדולים
לטיבה ולברכה. הצעירים לוו את האנדרת בשירח
ובזמרה עד ביתו ומחוץ התלהבות גדולה נפרדו
מהאנדרת חיקי' הוה, שעוב את עירנו ביום השני
כבוקר וחזר דרך ראש-פנת לחיפה.

* *
*

ביום השלישי כי תאזנ נערכת בבית התמחוי
על-פי הזמנת המכבים הקדמונים" אוכרת לנשמת
מנהיגנו המנוח דר' הרצל ז"ל. השתתפו כל צעירי
וצעירות צפת וגם אחדים מוקני-העדה. נאמו
האדונים: קרניאל, דיר גרין, ויסלכויס וקיונר ובארן
בנאיטיחם המיצלחים את ערך האנדרת הגדולה,
ומה עלינו לעשות לטיבת הישוב כדי להקים
בפעולותינו מצבת זכרון למנהיגנו הגדול ז"ל.

צופה.

בגליל העליון.

(כתבה מאת סופרנו דמיוחד בצפת).

הפרופיסור פרידנולד בצפת.

בשבוע זה הופיע בעירנו אירח נעלה ובמשך
חמשת הימים ששהת בינינו השאיק בלבנו רושם
עמיק ונעים. הפרופיסור פרידנולד לא נהג בנו
סנהג יתר הציונים והעסקנים שלנו הכאים לחור
את ארצנו ומניעים עד חיפה או לכל היותר עד
מכרה. הפרופיסור הוה, למרות הקושי הרב שיש
בנסיעה לצפת, הכליג על כל המכשולים ובלוית
הדר' א. גרין מחיפה בא גם לצפת ונהקכל בככיר
עיי אחדים מעסקנינו וגם נתרצה על-פי בקשתם
לשבת בחוכנו ימים אחדים. הוא לא עשה כמעשה
אי-אלה מעסקנינו הציונים הכאים אלינו. לשעה או
לשתים, סבקים איוה מוסדות ומנדבים: או את
חתימתם בפנקס המוסד כדי שיוכל לשמש לאמצעי
שנוררות, או את פרוטיטיחם להשאיר לו זכרון
בעיר. הפרופיסור הנכבד התנדב במשך שבתו פת
לרפא חנם את מחלת הנרענת ויתר מחלות העינים
השכיחית בין אנשי צפת ע"י החלאה והוזהמח המטלאות
את בתי עירנו ורחובותיה. להכלית זו הוכן בשבילו
בית מיוחד השייך לכולל אמשטרדם. בקליניקה זו
קבל את רוב החולים שנהרו אליו למאוח.
במסירות רכה ובחריצות נפלאה עמר הפרופיסור
המצוין ובדק אלפי עינים חולות, ורפאן בעזרת בן
ליותו הדר' גרין. את הנתוחים היותר נחוצים עשה
בבית החולים העברי. כפי שאיורים נחרפאו
על ידו יותר מסהסאות איוש והיו
כאלה שנצולו מסש מעורון ואחרי היות עיניהם
מוכות כעיוון משך שנים אחדות נפקחו. עכשו
לראות את אור השמש. ועירנו מביטת על
הפרופיסור האורה מסש כעל מלאך מישע. רובם
של העניים שבאו לשאול בעצמו נחנו גם מנדבת
לבו והרכה זמן תוכור צפת את חמשת הימים
האלה.